

PRZYCZYNIAJĄCY SIĘ (6) *part praes act*

się (3), sie (3).

a *jasne*.

sg m N przyczyniający się (1). \diamond *D* przyczyniając(e)mu się (1). \diamond *I* przyczyniającym się (1). \diamond *f A* przyczyniającą się (1). \diamond *V* przyczyniającą się (1). \diamond *pl G* przyczyniających się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. przyczynny.

Proszący o coś dla kogoś, wstawiający się za kimś [za kim] (6) : Day Boże/ ábyfmy Máryą tzuli/ zá námi fie przytzniaiącą. *KrowObr* 176; *CzechRozm* 143; *NiemObr* 128; O Pánie Boże/ [...] rácz przyiác próšby nas niegodnych łług twoich przyczyniaiących fię zá twemi choremi *LatHar* 646.

przyczyniający się o co do kogo (1): *PANNO* zá vbogim małżeńftwem w Kanie Gálileyfkiey/ o wino fię do SYná łáfkáwie przyczyniaiąca/ modl fię zá námi. *LatHar* 503.

W połączeniu szeregowym (1): y Pan Kryftus ieft wietznym Kápłanem [...] y zá fwymi wiernymi y wybranymi/ vftáwicznie fie záłtáwuiący/ przytzniaiący/ y ich broniący. *KrowObr* 181.

Synonim: zastawujący się.

Cf PRZYCZYNIAC SIĘ

ALKa